

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 26 września 2023 r.

DNR-2.730.48.2023.MR

DECYZJA DNR-2/107/2023

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wszczętego z urzędu wobec **DECATHLON sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**, w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu: **kuchenki dwupalnikowej CAMPINGAZ model 100 S CV KIT kod EAN 3138522120337, niespełniającego wymagań zasadniczych** określonych w **pkt 1.5 lit. c) w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I „Zasadnicze wymagania”** do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE (Dz. Urz. UE. L 2016 Nr 81, str. 99), (dalej również jako: **„rozporządzenie”**), oraz **stwierdzonych niezgodności formalnych**, o których mowa w:
- art. 40 ust. 1 lit. b) w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia,
 - art. 40 ust. 1 lit. c) w związku z art. 18 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. a) Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia,
 - art. 40 ust. 1 lit. d) w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia,
 - art. 40 ust. 1 lit. f) w związku z art. 15 ust. 6 rozporządzenia,
- 1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 84 ust. 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854 z późn. zm.), (dalej również jako: **„ustawa”**) **nakazuje** Decathlon sp. z o.o.

z siedzibą w Warszawie **wycofanie** urządzenia kuchenki dwupalnikowej CAMPINGAZ model 100 S CV KIT kod EAN 3138522120337 z obrotu;

- 2) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 6 ustawy **nakazuje** Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie **powiadomienie** konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w formie ogłoszenia w dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim (wielkość min. 7/7 cm) o treści:

„Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie informuje, że wprowadzone do obrotu urządzenie: kuchenka dwupalnikowa CAMPINGAZ model 100 S CV KIT., kod EAN 3138522120337, nie spełnia wymagań określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE, ze względu na brak na urządzeniu i jego opakowaniu wyraźnego określenia rodzaju gazu, który należy wykorzystać, ciśnienia zasilania gazu, wskazania kategorii urządzenia, wskazania ograniczeń użytkowania, w szczególności dotyczących zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z dobrą wentylacją. Powyższe ogłoszenie publikuje się w związku z decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2.730.107.2023.MR z dnia 26 września 2023 r. ”

- 3) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązuje DECATHLON sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie do przedstawienia **dowodów wykonania decyzji w terminie 30 dni od dnia kiedy decyzja stanie się ostateczna,**

- II. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia na Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązków określonych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426, w zakresie sprawdzenia oznakowania CE przed udostępnieniem na rynku wyrobu: kuchenki dwupalnikowej CAMPINGAZ model 100 S CV KIT., kod EAN 3138522120337 na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy nakłada na Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości **15 000 zł** (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100);

III. po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie nałożenia na Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązków określonych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w zakresie sprawdzenia przed udostępnieniem na rynku wyrobu, czy dołączone są do niego informacje na temat bezpiecznego użytkowania, zgodnie z pkt 1.5 c) Załącznika I „Zasadnicze wymagania” na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 89 a ust. 2 pkt 3 ustawy nakłada na Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości w wysokości **7 500 zł** (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych 00/100)

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu (nr akt kontroli: NR.8361.103.2022), stwierdzono w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy Decathlon Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej również jako: „**strona**”) wyrób: kuchenkę dwupalnikową CAMPINGAZ model 100 S CV KIT. Kod EAN 3138522120337 (dalej jako: „**wyrób**” lub „**urządzenie**”).

Na dowód zakupu urządzenia okazano Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej INVOCE VAT nr 34172682 z dnia 29 maja 2022 r., świadcząca o zakupie 5 szt. wyrobu od DECATHLON SPORTS IRELAND St Margaret’s Road, Ballymun Dublin 11 D11X2NC Ireland.

Jak wynika z oświadczenia pełnomocnika kontrolowanego sklepu z dnia 14 lipca 2022 r., kuchenka dwupalnikowa CAMPINGAZ model 100 S CV KIT w systemie sklepu figuruje jako kuchenka dwupalnikowa CAMPINGAZ model 100s GC.

W toku kontroli inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu uzyskali m.in. następujące dokumenty:

- deklarację zgodności z dnia 18 lipca 2022 r. wydaną przez producenta: Application des Gas,
- certyfikat badania MODULE B typu UE nr 1312CS6236, wystawiony przez CERTIGAZ dla producenta: Application des Gas,
- oświadczenie Decathlon sp. z o.o. z dnia 14 lipca 2022 r., z którego wynika, że w dniu
- 14 lipca 2022 r. wstrzymano sprzedaż kuchenki dwupalnikowej CAMPINGAZ model 100s CG.

Na podstawie oględzin wyrobu, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że bezpośrednio na urządzeniu brak jest:

- umieszczenia oznakowania CE;
- numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej oraz dwóch ostatnich cyfr roku, w którym naniesiono oznakowanie CE.

Na wyrobie oraz jego opakowaniu brak również napisów, naniesionych w sposób widoczny, czytelny i trwałe:

- oznaczenia kategorii urządzenia;
- nominalnego ciśnienia zasilania;
- wszystkich ograniczeń użytkowania.

Jak wynika z protokołu kontroli, informacje powyższe umieszczono na przymocowanej do urządzenia za pomocą łańcuszka etykietce, a nie bezpośrednio na urządzeniu pomimo, że wielkość urządzenia umożliwia umieszczenie informacji bezpośrednio na nim. Ponadto wskazano, że sposób przymocowania etykiety nie wyklucza możliwości zerwania łańcuszka, przy pomocy którego etykieta jest przymocowana. Długość łańcuszka oraz etykiety pozwala na położenie jej bezpośrednio na jednym z palników.

Na urządzeniu nie umieszczono również imienia i nazwiska lub nazwy producenta.

Jak wynika z protokołu kontroli, do urządzenia podłączony jest wąż, zakończony reduktorem, który zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu jest osprzętem. Inspektorzy stwierdzili brak kopii deklaracji zgodności zawierającej m.in. instrukcję dołączenia lub montażu, regulacji, eksploatacji i konserwacji zgodnie z pkt 1.7 Załącznika I „Zasadnicze wymagania” dla załączonego osprzętu (reduktora).

Zgodnie z art. 2 pkt 20 rozporządzenia, za dystrybutora uważa się osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia urządzenie lub osprzęt na rynku. Z analizy zgromadzonych w sprawie dokumentów wynika, że **Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie pełni rolę dystrybutora urządzenia.**

Przed udostępnieniem osprzętu na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy do osprzętu dołączono kopię certyfikatu zgodności UE zawierającą między innymi instrukcję dołączenia lub montażu, regulacji, eksploatacji i konserwacji, zgodnie z pkt 1.7 Załącznika I „Zasadnicze wymagania”, w języku łatwo zrozumiałym dla producentów urządzenia, określonym przez właściwe państwo członkowskie (art. 10 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia).

Ze względu na ustalenia poczynione w toku kontroli, akta kontroli przekazano do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, (dalej również jako: „Prezes UOKiK”, „Organ”), celem wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności i nadzoru rynku postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z wymaganiami wszczyna się z urzędu, w przypadku stwierdzenia w toku kontroli, że wyrób nie spełnia wymagań albo nie spełnia wymagań i stwierdzono niezgodności formalne.

Mając na uwadze stwierdzone niezgodności, **Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego** wobec Decathlon sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (dalej również jako: „strona”) w sprawie:

1. wprowadzonego do obrotu wyrobu niespełniającego wymagań zasadniczych określonych w pkt 1.5 lit. c) w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia, poprzez brak na urządzeniu i jego opakowaniu wyraźnego określenia rodzaju gazu, który należy wykorzystać, ciśnienia zasilania gazu, wskazania kategorii urządzenia, wskazania ograniczeń użytkowania, w szczególności dotyczących zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z dobrą wentylacją; oraz stwierdzonych niezgodności formalnych, o których mowa w:
 - 1) art. 40 ust. 1 lit. b) w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, ze względu na brak bezpośrednio na urządzeniu oznakowania CE;
 - 2) art. 40 ust. 1 lit. c) w związku z art. 18 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. a) Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia, ze względu na brak na urządzeniu imienia i nazwiska lub nazwy producenta;
 - 3) art. 40 ust. 1 lit. d) w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia, z uwagi na brak na urządzeniu numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej biorącej udział w etapie kontroli produkcji urządzenia;
 - 4) art. 40 ust. 1 lit. f) w związku z art. 15 ust. 6 rozporządzenia, z uwagi na brak dołączenia do osprzętu (wąż zakończony reduktorem) deklaracji zgodności;
2. nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia **w zakresie sprawdzenia oznakowania CE** przed udostępnieniem wyrobu na rynku;
3. nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w **art. 10 ust. 2 rozporządzenia** w zakresie sprawdzenia przed

udostępnieniem na rynku wyrobu, czy dołączone są do niego informacje na temat bezpiecznego użytkowania zgodnie z pkt 1.5 c), tj.: rodzaju gazu, który należy wykorzystać, ciśnienia zasilania gazu, wskazania kategorii urządzenia, wskazania ograniczeń użytkowania, w szczególności dotyczących zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z dobrą wentylacją.

W piśmie z dnia 22 marca 2023 r., zawiadamiającym o wszczęciu postępowania, Organ przedstawił stronie zgromadzony materiał dowodowy przekazany przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz zwrócił się do strony postępowania o przedstawienie informacji i dokumentów na temat przychodu i rozchodu wyrobu.

Pismo zawiadamiające o wszczęciu postępowania zostało skutecznie doręczone stronie w dniu 27 marca 2023 r.

W odpowiedzi na powyższe, w dniu 18 kwietnia 2023 r. wpłynęło do Organu pismo z dnia 11 kwietnia 2023 r., w którym zawarto m.in. prośbę o przedłużenie terminu na przesłanie wymaganych dokumentów, ze względu na dużą liczbę koniecznych do uzyskania wszystkich faktur, oświadczenie strony, że **wprowadzono do obrotu 486 sztuk** wyrobu i w tej liczbie wyrób został dostarczony odbiorcom indywidualnym na podstawie paragonów, a w dniu sporządzania pisma **w sklepach stacjonarnych znajdowały się 23 sztuki** wyrobu oraz oświadczenie, że sprzedaż wyrobu została zablokowana we wszystkich kanałach sprzedaży (online/offline). Do pisma załączono również listę 52 odbiorców wyrobu.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2023 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie dokumentów do dnia 24 kwietnia 2023 r.

Przy piśmie z dnia 24 kwietnia 2023 r. strona przesłała, ze względu, jak wyjaśniła, na dużą ilość dokumentów, pamięć USB, na której znajdowały się wymagane faktury oraz pismo, również datowane na dzień 24 kwietnia 2023 r., podpisane przez nieupoważnionego pracownika strony, w którym zaproponowano inne sposoby przesyłania dokumentów.

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2023 r. (dalej jako: „postanowienie”) **Prezes UOKiK wezwał stronę do usunięcia niezgodności** wyrobu z wymaganiami oraz niezgodności formalnych **bądź wycofania** wyrobu z obrotu, **zaprzestania udostępniania** wyrobu (w przypadku wycofania wyrobu z obrotu), a ponadto do **powiadomienia** konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami w formie ogłoszenia w dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie głównej <https://www.decathlon.pl/>, niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego pisma wyznaczając termin **45 dni**, od dnia otrzymania niniejszego postanowienia, na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego

postanowienia. Strona postępowania została poinformowana, jakie należy przedstawić dowody na okoliczność podjęcia ww. działań.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie w dniu 13 czerwca 2023 r.

W piśmie z dnia 31 lipca 2023 r., strona wskazała, że sprzedaż wyrobu została zablokowana na wszystkich kanałach sprzedaży, od 14 lipca 2022 r. **urządzenie przestało być udostępniane, a posiadane przez stronę wyroby nie będą ponownie wprowadzane do obrotu.** Ponadto strona oświadczyła, że wyroby zostały **dostarczone wyłącznie do odbiorców indywidualnych na podstawie paragonów w liczbie 486 sztuk.** Ponadto strona wskazała, że średnia cena sprzedaży wyrobu wyniosła **258,12 zł.** Ponadto, pismem z dnia 31 lipca 2023 r. strona zwróciła się do Organu z prośbą o możliwość dostarczenia dowodów powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach do dnia 7 sierpnia 2023 r. wskazując jako powód uchybienia terminowi, błąd ludzki wynikający z sytuacji kadrowej strony oraz trwający okres urlopowy.

Przy piśmie z dnia 7 sierpnia 2023 r. strona przesłała wydruk ze strony Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, na okoliczność zamieszczenia powiadomienia o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami.

W odpowiedzi na powyższe, Organ pismem z dnia 10 sierpnia 2023 r., odnosząc się do prośby o możliwość dostarczenia dowodów powiadomienia konsumentów poinformował stronę, że nie ma podstaw prawnych do jego uwzględnienia, ze względu na fakt, że wniosek o przedłużenie terminu został złożony po jego upływie, a także stwierdził brak wykonania postanowienia z dnia 7 czerwca 2023 r.

Ponadto organ wezwał stronę do uzupełnienia braku formalnego poprzez podpisanie pisma z dnia 7 sierpnia 2023 r. przez osobę upoważnioną do reprezentowania stron.

Ponadto, odnosząc się do zobowiązania do usunięcia niezgodności wyrobu z wymaganiami oraz niezgodności formalnych bądź wycofania wyrobu z obrotu, zaprzestania udostępniania wyrobu (w przypadku wycofania wyrobu z obrotu) Organ wyjaśnił, że należy odróżnić dowody (faktury korygujące bądź oświadczenia o nieposiadaniu wyrobu), od odbiorców strony którymi były sklepy sieci Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, od dowodów na okoliczność powiadomienia konsumentów (podmiotów dokonujących zakupu na podstawie paragonu w sklepach sieci) o stwierdzonych niezgodnościach. Organ wyjaśnił, że wymaganymi w postanowieniu dowodami, w przypadku **WYCOFANIA** wyrobu z obrotu były **faktury korygujące** od odbiorców - sklepów sieci, a w przypadku braku wyrobów w ofertach handlowych odbiorców, **pisemne oświadczenia**, sklepów sieci **o nieposiadaniu wyrobów** na

stanie magazynowym. W przypadku usunięcia niezgodności również wymagane były dowody od sklepów sieci.

Jednocześnie, tym samym pismem, Organ powiadomił stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie. Powyższe pismo zostało stronie doręczone w dniu 16 sierpnia 2023 r.

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 30 sierpnia 2023 r., strona wyjaśniła, że oświadczenia składane przez Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie są wiążące dla wszystkich jednostek działających pod wskazanymi w KRS danymi. Strona wskazała również, że nie posiada oddziałów ani filii, a faktury dotyczące wszystkich towarów dostarczanych do jednostek znajdujących się na terytorium Polski dotyczą danych ewidencyjnych Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Ponadto Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest jedynym decydentem i dysponentem towarów znajdujących się w sklepach Decathlon i oświadczenie złożone przez członka zarządu jest wiążące dla danej kategorii produktów we wszystkich sklepach Decathlon sp. z o.o. w Polsce.

Strona wskazała również, że jak wynika ze złożonego przez nią oświadczenia z dnia 14 lipca 2022 r., wyrób został wycofany ze sprzedaży i od dnia 14 lipca 2022 r. nie był dostępny w żadnym kanale sprzedaży, co jak podkreśliła strona stanowiło samodzielne działanie strony podjęte w wyniku kontroli Inspekcji Handlowej w momencie, kiedy strona nie była zobowiązana do żadnych działań na podstawie instrukcji lub postanowień.

Ponadto strona zwróciła się z prośbą o przyjęcie dowodów zamieszczenia powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, które zobowiązała się dostarczyć najpóźniej do dnia 7 sierpnia 2023 r.

Odnosząc się do wezwania do uzupełnienia braków formalnych pisma z dnia 7 sierpnia 2023 r. strona wskazała, że braki te wynikają z błędu ludzkiego polegający na przesłaniu do Organu niepodpisanego dokumentu.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przepis art. 4 pkt 8 ustawy stanowi, że przez *dystrybutora* należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, inną niż producent lub importer, która udostępnia wyrób na rynku w ramach działalności handlowej.

W przypadku urządzeń gazowych zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylecia dyrektywy 2009/142/WE.

Zgodnie z art. 2 pkt 20 rozporządzenia *dystrybutor* oznacza osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia urządzenie lub osprzęt na rynku.

Zgodnie z art. 4 pkt 23 ustawy, przez *udostępnienie wyrobu na rynku* należy rozumieć każde dostarczenie wyrobu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie, natomiast zgodnie z art. 2 pkt 14 rozporządzenia udostępnienie na rynku definiuje jako dostarczenie urządzeń lub osprzętu do celów dystrybucji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Na podstawie art. 4 pkt 26 ustawy, przez *wprowadzenie do obrotu* należy rozumieć udostępnienie wyrobu na rynku po raz pierwszy, zaś art. 2 pkt 15 rozporządzenia wskazuje, że wprowadzenie do obrotu oznacza pierwsze udostępnienie urządzenia lub osprzętu na rynku unijnym.

Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w rozumieniu powyższych przepisów jest **dystrybutorem**, który udostępnił na rynku w ramach działalności handlowej wyrób, co potwierdza zebrany w toku postępowania materiał dowodowy, z którego wynika, że udostępnił on wyrób w ramach działalności gospodarczej na rynku krajowym nabyty od DECATHLON SPORTS IRELAND St. Margareta Road, Ballymun Dublin 11 DIIX2NC Ireland na podstawie dokumentu INVOCE VAT nr 34172682 z dnia 29 maja 2022 r.

Zgodnie z przepisem art. 5 ustawy, wyroby wprowadzone do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wymagania dla wyrobów podlegających ocenie zgodności określają przepisy wydane na podstawie art. 12 ustawy.

W wyniku oględzin wyrobów Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził następujące niezgodności:

- 1) bezpośrednio na urządzeniu brak jest:
 - umieszczenia oznakowania CE;
 - numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej oraz dwóch ostatnich cyfr roku, w którym naniesiono oznakowanie CE;

- imienia i nazwiska lub nazwy producenta.
- 2) na wyrobie oraz jego opakowaniu brak również napisów, naniesionych w sposób widoczny, czytelny i trwałe:
- oznaczenia kategorii urządzenia;
 - nominalnego ciśnienia zasilania;
 - wszystkich ograniczeń użytkowania;
- 3) brak kopii deklaracji zgodności zawierającej min. instrukcję dołączenia lub montażu, regulacji, eksploatacji i konserwacji.

Zgodnie z art. 4 pkt 28 ustawy, przez wymagania należy rozumieć wymagania, o których mowa w bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym lub w przepisach krajowych wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne.

Na podstawie otrzymanego materiału dowodowego Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego wobec Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w sprawie:

I. wprowadzonego do obrotu wyrobu, niespełniającego wymagań zasadniczych określonych w pkt 1.5 lit. c) w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia, oraz **stwierdzonych niezgodności formalnych**, o których mowa w:

- art. 40 ust. 1 lit. b) w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia,
- art. 40 ust. 1 lit. c) w związku z art. 18 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. a) Załącznika IV „Napisy” do rozporządzenia,
- art. 40 ust. 1 lit. d) w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia,
- art. 40 ust. 1 lit. f) w związku z art. 15 ust. 6 rozporządzenia,

II. nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w zakresie sprawdzenia **oznakowania CE** przed udostępnieniem na rynku wyrobu;

III. nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w zakresie sprawdzenia przed udostępnieniem na rynku wyrobu, czy dołączone są do niego informacje na temat bezpiecznego użytkowania zgodnie z pkt 1.5 c), tj.: rodzaju gazu, który należy

wykorzystać, ciśnienia zasilania gazu, wskazania kategorii urządzenia, wskazania ograniczeń użytkowania, w szczególności dotyczących zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z dobrą wentylacją.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy, stroną postępowania jest wyłącznie podmiot gospodarczy, wobec którego postępowanie zostało wszczęte.

Przepis art. 4 pkt 19 ustawy stanowi, że dystrybutor jest podmiotem gospodarczym.

Zgodnie z pkt 1.5 lit. c) załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia, wszystkie urządzenia muszą być opatrzone odpowiednimi ostrzeżeniami, które umieszcza się również na opakowaniu.

Zgodnie z pkt 1.6.3. załącznika I „Zasadnicze wymagania” do rozporządzenia, ostrzeżenia na urządzeniu i jego opakowaniu muszą wyraźnie określać rodzaj gazu, który należy wykorzystać, ciśnienie zasilania gazu, kategorię urządzenia i wszystkie ograniczenia użytkowania, w szczególności ograniczenie dotyczące możliwości zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją, by zminimalizować związane z nim zagrożenia.

Zgodnie z art. 40 rozporządzenia z zastrzeżeniem art. 37, w przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje ono odpowiedni podmiot gospodarczy do usunięcia przedmiotowych niezgodności, min.:

- b) oznakowanie CE nie zostało umieszczone;
- c) napisy, o których mowa w Załączniku IV „Napisy”, nie zostały umieszczone lub umieszczono je z naruszeniem art. 18;
- d) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji został umieszczony z naruszeniem art. 17 lub nie został umieszczony;
- f) do osprzętu nie dołączono kopii deklaracji zgodności UE.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia, oznakowanie CE umieszcza się, odpowiednio do okoliczności, na urządzeniu i osprzęcie lub na ich tabliczce znamionowej, w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub uzasadnione z uwagi na charakter urządzenia lub osprzętu, umieszcza się je na opakowaniu i na dokumentacji dołączonej do urządzenia lub osprzętu.

Natomiast zgodnie z treścią ust. 3 ww. przepisu, za oznakowaniem CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej biorącej udział w etapie kontroli produkcji urządzenia lub osprzętu oraz dwie ostatnie cyfry roku, w którym umieszczono oznakowanie

CE. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszczany jest przez samą jednostkę lub, zgodnie z jej instrukcjami, przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia napisy, o których mowa w Załączniku IV „Napisy”, umieszcza się na urządzeniu lub jego tabliczce znamionowej oraz, w stosownych przypadkach, na osprzęcie lub jego tabliczce znamionowej, w sposób widoczny, czytelny i trwały. Zgodnie z ust. 2 ww. rozporządzenia, napisy, o których mowa w Załączniku IV „Napisy”, umieszcza się na urządzeniu lub osprzęcie przed ich wprowadzaniem do obrotu.

Zgodnie z treścią pkt 1 lit. a) Załącznika IV „Napisy”, oprócz oznakowania CE, o którym mowa w art. 16, na urządzeniu lub jego tabliczce znamionowej umieszcza się następujące informacje: imię i nazwisko lub nazwę producenta, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy.

Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2023 r. Prezes UOKiK wezwał stronę do:

- 1) **usunięcia niezgodności** wyrobu z wymaganiami oraz niezgodności formalnych **bądź wycofania** wyrobu z obrotu;
- 2) **zaprzestania udostępniania** wyrobu (w przypadku wycofania wyrobu z obrotu);
a ponadto do
- 3) **powiadomienia** konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami w formie ogłoszenia w dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim (wielkość min. 7/7 cm) oraz na stronie głównej <https://www.decathlon.pl>,

wyznaczając termin **45 dni**, od dnia otrzymania postanowienia, na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia i **informując, jakie dowody należy przedstawić celem wykazania wykonania postanowienia.**

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 31 lipca 2023 r. przesłanym z uchybieniem 45-dniowego terminu (45 - dniowy termin na przedstawienie dowodów na wykonanie postanowienia odebranego przez stronę w dniu 13 czerwca 2023 r. upływał w dniu 28 lipca 2023 r.), wyznaczonego przez Organ na przedstawienie dowodów na okoliczność wykonania postanowienia, strona wskazała, że sprzedaż wyrobu została zablokowana na wszystkich kanałach sprzedaży, od 14 lipca 2022 r. **urządzenie przestało być udostępniane, a posiadane przez stronę wyroby nie będą ponownie wprowadzane do obrotu.**

Ponadto strona oświadczyła, że wyroby zostały **dostarczone wyłącznie do odbiorców indywidualnych na podstawie paragonów w liczbie 486 sztuk.** Ponadto strona wskazała, że średnia cena sprzedaży wyrobu wyniosła **258,12 zł.**

Strona przesłała również dowód na okoliczność umieszczenia na swojej stronie internetowej **powiadomienia** konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami.

Następnie, przy piśmie z dnia 30 sierpnia 2023 r., w odpowiedzi na pismo Organu z dnia 10 sierpnia 2023 r., strona złożyła dodatkowe wyjaśnienia w przedmiocie swojego stanowiska dotyczącego żądanych przez Organ dowodów na okoliczność wykonania postanowienia.

Ponadto należy wskazać, że przesłane przez stronę przy piśmie z dnia 24 kwietnia 2023 r. dokumenty, faktury w postaci elektronicznej zapisane na pamięci przenośnej USB, nie stanowiły dla Organu czytelnego dowodu, gdyż zawierają dużą liczbę faktur na okoliczność zakupu różnych wyrobów, nie tylko wyrobu będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Dowodem mogącym stanowić podstawę rozpatrywania niniejszej sprawy może być sporządzona lista tych faktur ze wskazaniem ich numeru oraz liczby i okresu nabycia wyrobu przez odbiorców przy każdej z nich.

Należy raz jeszcze podkreślić, że strona została poinformowana, jakie należy przedstawić dowody na okoliczność wykazania wykonania postanowienia.

Strona postępowania była poinformowana, że organ nadzoru rynku prowadzący postępowania uzna, że strona postępowania przedstawiła dowody wykonania postanowienia, gdy w wyznaczonym terminie przedstawi wszystkie dowody stwierdzające podjęcie określonych działań.

W związku powyższym należy uznać, że strona była świadoma, jakie konsekwencje implikuje fakt braku złożenia dowodów w wymaganym terminie, jak również fakt braku złożenia wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia. Organ udzielił stronie dogłębnych wyjaśnień odnośnie dokumentów, jakie należy złożyć w celu udokumentowania wykonania postanowienia. Zarówno w postanowieniu, jak następnie w piśmie z dnia 10 sierpnia 2023 r. Organ wyjaśnił, że dowodami na okoliczność wycofania wyrobu są oświadczenia odbiorców (sklepów sieci) o nieposiadaniu wyrobu, albo faktury korygujące dowodzące jego zwrotu. Organ nie kwestionuje faktu, że oświadczenia składane przez Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie są wiążące dla wszystkich sklepów i magazynów sieci. Wymagane dowody - oświadczenia oraz faktury korygujące w ocenie Organu to też informacja zwrotna dla Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie od sklepów sieci o stanie posiadania wyrobu i jego zwrocie bądź o nieposiadaniu wyrobu. Z kolei organ wymaga dowodów, które potwierdzą podjęcie przez stronę działań, do których była wezwana,

w tym przypadku mowa jest o dowodach, na podstawie których mógłby stwierdzić, że wyrób został wycofany z obrotu. Tymczasem strona poza oświadczeniem o wstrzymaniu sprzedaży wyrobu w dniu 14 lipca 2022 r. oraz, że urządzenie przestało być udostępniane, a posiadane przez stronę wyroby nie będą ponownie wprowadzane do obrotu, nie przedłożyła żadnego dowodu potwierdzającego wycofanie wyrobu z jej sklepów. W szczególności należy wskazać, że strona wskazała, że w sklepach stacjonarnych znajdowały się 23 sztuki wyrobu.

Należy podkreślić, że to strona wie w jaki sposób odbywa się dystrybucja oraz zwroty wyrobu znajdujących się na stanie sklepów należących do jej sieci i na podstawie jakich dokumentów. Należy podkreślić, że strona została zobowiązana do wycofania wyrobu z obrotu i przedstawiania dowodów potwierdzających ten fakt. Wymaganymi przez Organ dowodami w prowadzonych postępowaniach w przypadku wycofania wyrobu z obrotu są faktury korygujące potwierdzające zwrot określonej ilości wyrobu (w przypadku gdy wyrób znajduje się na stanie magazynowym) lub oświadczenia o nieposiadaniu wyrobu na stanie magazynowym. W przypadku, gdy strona nie sporządza bądź nie dysponuje fakturami korygującymi na okoliczność zwrotu wyrobu przez jej sklepy, to w gestii strony leży wyjaśnienie tego i przedstawienie innych dokumentów potwierdzających fakt wycofania wyrobu z poszczególnych sklepów jej sieci.

Ponadto strona nie przedstawiła na dowód powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami ogłoszenia zamieszczonego w dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim.

Na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 i pkt 6 ustawy, jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań, a strona nie przedstawiła dowodów potwierdzających, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, w drodze decyzji, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, określając termin i sposób powiadomienia.

Zgodnie z art. 84 ust. 5, jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 2, dotyczy dystrybutora, środki mają zastosowanie wyłącznie wobec wyrobów przez niego udostępnionych.

Mając na uwadze, że urządzenie nie spełnia wymagań oraz stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników, a strona postępowania przedstawiła jedynie część dowodów potwierdzających poinformowanie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyłącznie na stronie internetowej strony.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał za niezbędne nakazanie stronie postępowania wycofania wyrobu z obrotu, którego celem jest zapobiegnięcie

udostępniania wyrobu na rynku oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach poprzez zamieszczenia ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim.

Zgodnie z art. 4 pkt 27 ustawy, przez wycofanie z obrotu należy rozumieć działanie, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki, należy uznać za adekwatne i proporcjonalne do stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób. Prezes UOKiK określił termin i sposób poinformowania przez stronę postępowania o wykonaniu decyzji stosownie do przepisu art. 84 ust. 6 ustawy.

Dowodami potwierdzającymi wykonanie decyzji, które należy przedstawić Prezesowi UOKiK są:

- 1) ponumerowane zestawienie w formie papierowej opatrzonej podpisem osoby uprawnionej do reprezentowania strony wszystkich faktur zakupu wyrobu przesłanych na urządzeniu USB ze wskazaniem numeru i daty faktury oraz liczby, w jakiej nabyto na jej podstawie wyrób wraz ze zsumowaniem;**
- 2) faktury korygujące od odbiorców (sklepów sieci Decathlon sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie) badź inne dowody, potwierdzające wycofanie wyrobu z obrotu, a w przypadku braku wyrobów w ofertach handlowych danych sklepów, ich pisemne oświadczenia o nieposiadaniu wyrobów na stanie magazynowym oraz oświadczenie strony postępowania, iż znajdujące się w jej posiadaniu wyroby nie będą ponownie wprowadzane do obrotu;**
- 3) dowód powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami: strona z gazety zawierająca opublikowane ogłoszenie prasowe.**

Według art. 41 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 20 czerwca 2019 r., s. 1) państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego wymienionego w załączniku II, na mocy których nakłada się zobowiązania na podmioty gospodarcze, oraz podejmują wszystkie środki niezbędne w celu zapewnienia ich wykonywania zgodnie z prawem krajowym. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające (pkt 2).

Na podstawie art. 43 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylecia dyrektywy 2009/142/WE (Dz. Urz. UE. L 2016 Nr 81, str. 99) Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przez podmioty gospodarcze przepisów niniejszego rozporządzenia. Przepisy te mogą obejmować sankcje karne za poważne naruszenia. Natomiast zgodnie z ust. 2. powyższego przepisu Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, aby ich przepisy dotyczące sankcji za naruszenie przez podmioty gospodarcze niniejszego rozporządzenia były egzekwowane.

Zgodnie z art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy dystrybutor, który nie wypełnia obowiązku sprawdzenia oznakowania CE, określonego w przepisach określonych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.

Zgodnie z art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy dystrybutor, który nie wypełnia obowiązków sprawdzenia, z wyłączeniem obowiązku sprawdzenia oznakowania CE, określonych w przepisach art. 10 ust. 2 akapit pierwszy lub drugi rozporządzenia (UE) 2016/426, z wyłączeniem obowiązku sprawdzenia wymagań wskazanych w art. 7 ust. 6 i art. 9 ust. 3 tego rozporządzenia, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia, przed udostępnieniem urządzenia na rynku dystrybutorzy sprawdzają (...) czy dołączona jest do niego instrukcja i informacja na temat bezpiecznego użytkowania zgodnie z pkt 1.5 załącznika I, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych określonym przez państwo członkowskie, w którym urządzenie ma być udostępnione na rynku (...).

Kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy przez podmioty gospodarcze w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Fakt, że udostępniony na rynku przez stronę wyrób bez informacji dotyczących bezpieczeństwa, tj. brak na urządzeniu i jego opakowaniu wyraźnego określenia rodzaju gazu, który należy wykorzystać, ciśnienia zasilania gazu, wskazania kategorii urządzenia, wskazania ograniczeń użytkowania, w szczególności dotyczących zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z dobrą wentylacją oraz ze względu na brak bezpośrednio na urządzeniu

oznakowania CE, wyczerpuje przesłanki określone w art. 89 a ust. 2 pkt 3 i 89 ust. 4 pkt 3 ustawy.

Na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa, lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Zgodnie z przedstawionym w doktrynie stanowiskiem odnośnie przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej określonych w Kpa (art. 189f Kpa Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis) podstawą do odstąpienia jest ustalenie odrębnych przesłanek, a zatem spełnienie każdej uzasadnia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Odnosząc się do pkt 1) należy wskazać, że przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Art. 189f Kpa Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis).

Nieistotne naruszenie prawa to naruszenie przepisów, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f Kpa Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis).

Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f Kpa red. Wierzbowski, 2019, wyd. 27, Legalis), naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez

normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, itd. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przesłanki „zaprzestania naruszeń” wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomego naruszenia prawa nie występuje. Strona udostępniła 486 sztuk wyrobu na terenie całego kraju, bez braku informacji dot. bezpieczeństwa użytkowania. Ponadto należy wskazać, że wyrób nie został oznakowany znakiem CE, którego umieszczenie na wyrobie jest deklaracją producenta, że oznakowany wyrób spełnia wymagania dyrektyw tzw. „Nowego Podejścia”, a zatem brak na wyrobach oznakowania CE pozwala na domniemanie, że nie przeprowadzono dla wyrobów procedury oceny zgodności potwierdzającej zgodność wyrobów z wymaganiami.

Zatem wyrób zakupiony przez konsumentów liczbie 486 sztuk, udostępniony im bez sprawdzenia przez dystrybutora, czy dołączono do niego informacje dot. bezpieczeństwa użytkowania, przez co zostali oni narażeni na możliwość nieprawidłowego użytkowania urządzenia, co może zagrażać ich bezpieczeństwu oraz zdrowiu i życiu nie stanowi, w ocenie Organu, znikomego naruszenia prawa.

Tym samym uznać należy, że dobro chronione, jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny naruszone, w związku z czym przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania.

Ponadto strona postępowania nie zaprzestała naruszenia prawa, gdyż nie przedstawiła Prezesowi UOKiK żadnych dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. Zatem skoro nie zostały spełnione łącznie ww. warunki, to Organ nie mógł na podstawie art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odstąpić od nakładania kary i poprzestać na pouczeniu.

Odnosząc się do pkt 2), tj. do możliwości odstąpienia od nałożenia kar pieniężnych przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia.

Odnosząc się do pkt 3), tj. do przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy, Prezes UOKiK wskazuje, że postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie w dniu 13 czerwca 2023 r., a zatem 45-dniowy termin na przedstawienie dowodów na okoliczność wykonania postanowienia upływał w dniu 28 lipca 2023 r. Strona postępowania w wyznaczonym terminie, nie przedłożyła żadnych dowodów. Zaś

po wyznaczonym terminie przedstawiła pismami z dnia 31 lipca 2023 r. oraz 30 sierpnia 2023 r. stanowisko w sprawie. Przesłany za pomocą ePUAP zrzut ekranu – komunikatu zamieszczonego na stronie decathlon.pl zawierający powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach został przez Prezesa UOKiK zweryfikowany i stwierdzono wykonanie postanowienia w tym zakresie.

Podsumowując powyższe, żadna z przesłanek warunkujących odstąpienie od nakładania kar i poprzestania na pouczeniu w niniejszej sprawie nie zaistniała.

Mając na uwadze, że żadna przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie została spełniona, wydanie decyzji w tym przypadku o nałożeniu kar pieniężnych jest obligatoryjne.

Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny, w związku z czym, jako dystrybutor wyrobów, jest świadoma ciążących na niej obowiązków nałożonych przez ustawę. Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności udostępniła na rynku urządzenie, które z uwagi na stwierdzone niezgodności stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów, a tym samym naraziła na niebezpieczeństwo jego bezpośrednich użytkowników (konsumentów). W szczególności, poprzez brak sprawdzenia przed udostępnieniem urządzenia na rynku, czy dołączono do niego informacje na temat bezpiecznego użytkowania, naraziło konsumentów na niebezpieczeństwo.

Jak zostało już powyżej wskazane, strona postępowania wprowadziła do obrotu pozostające u konsumentów 486 sztuk wyrobu, który stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników, a także dostarczyła go 52 odbiorcom, co w ocenie Organu oznacza, że zasięg naruszenia był znaczny, a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły konsumentów, którzy zakupili wyrób i zostali narażeni na możliwość nieprawidłowego użytkowania urządzenia, co w konsekwencji stanowiło zagrożenie dla ich zdrowia i życia.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu nadzoru rynku prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) **wagę i okoliczności** naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;

- 2) **częstotliwość** niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) **uprzednie** ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień **przyczynienia** się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę **dobrowolnie** w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość **korzyści**, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) **współpracę** z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu oraz potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów.

Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. Okoliczności naruszenia prawa odnoszą się natomiast do wszystkich powodów dopuszczenia się działania (Art. 189d Kpa Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis).

Jak już wskazano powyżej, strona udostępniła na terenie całego kraju w 52 sklepach 486 sztuk wyrobu, bez braku informacji dot. bezpieczeństwa użytkowania oraz bez oznakowania CE, pozwalającego na domniemanie, że przeprowadzono dla wyrobów procedury oceny zgodności, potwierdzającej zgodność wyrobów z wymaganiami, przez co konsumenci zostali narażeni na możliwość nieprawidłowego użytkowania urządzenia, co może zagrażać ich bezpieczeństwu oraz zdrowiu i życiu, co organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uznał za okoliczności obciążające stronę postępowania.

Okolicznością przemawiającą na korzyść strony postępowania jest to, że nie było wcześniej prowadzone wobec niej postępowanie administracyjne na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym powyższa przesłanka nie miała wpływu na wymiar administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d Kpa Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Uwzględniając powyższą przesłankę, organ administracji publicznej rozważa, czy strona z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa, czy związane to było z działaniem innych osób, których strona konsekwencji nie mogła przewidzieć (art. 189d Kpa Adamiak 2017, Legalis).

Na przedsiębiorcach jako profesjonalnych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, co oznacza, że strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż udostępnione przez nią na rynku wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, że zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania, jako dystrybutor nie dopełniła obowiązku wynikającego z ustawy i rozporządzenia, gdyż udostępniła na rynku wyrób bez informacji dotyczących bezpieczeństwa i oznakowania CE.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide: wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98, LEX nr 47129).

Strona postępowania pełni rolę dystrybutora urządzenia i w zakresie prowadzonej przez siebie działalności powinna być świadoma spoczywających na niej obowiązków – to ona, jako dystrybutor, miała obowiązek sprawdzenia przed udostępnieniem urządzenia na rynku, czy spełnia ono wymagania.

Z drugiej strony należy podkreślić, że strona pełni rolę dystrybutora, zatem nie można przypisać jej zamiaru przyczynia się do powstania naruszenia prawa w zakresie udostępnienia wyrobu niezgodnego z wymaganiami. Niemniej jednak, oceniając naruszenie przez nią przepisów prawa w zakresie naruszonego obowiązku, to przyjęć należy, że z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa poprzez brak sprawdzenia przed udostępnieniem, czy na urządzeniu i jego opakowaniu umieszczono informacje: wyraźne określenie rodzaju gazu, który należy wykorzystać, ciśnienie zasilania gazu, wskazanie kategorii urządzenia, wskazanie ograniczeń użytkowania, w szczególności dotyczących zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z dobrą wentylacją oraz oznakowanie CE, co w tym zakresie jest okolicznością obciążającą stronę postępowania przy ustalaniu wymiaru kar pieniężnych.

Strona postępowania częściowo podjęła działania dobrowolne oświadczając, że wstrzymała sprzedaż wyrobu we wszystkich kanałach sprzedaży oraz częściowo przedstawiła dowody w zakresie powiadomienia użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach.

Należy jednak wskazać, że strona na okoliczność wykonania postanowienia w zakresie wycofania wyrobów została zobowiązana do przedstawienia dowodu w postaci faktur korygujących lub oświadczeń o nieposiadaniu wyrobu. Strona takich dokumentów nie przedstawiła. Oświadczenie strony, że sprzedaż wyrobu została zablokowana we wszystkich kanałach sprzedaży nie jest żądanym przez Organ dowodem na okoliczność wycofania wyrobu.

Przy określeniu wymiaru kary pieniężnej organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wziął pod uwagę również wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. Korzyść osiągnięta ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanego wyrobu oraz średniej ceny sprzedaży wyrobu. Przy ustalaniu średniej ceny sprzedaży wyrobu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z dnia 31 lipca 2023 r., w którym strona postępowania wskazała, iż średnia cena sprzedaży do kontrahentów wyniosła 258,12 zł, zaś do odbiorców indywidualnych 486 zł. W związku z czym mając na uwadze Organ ustalił, że korzyść majątkowa ze sprzedaży wyrobu wyniosła 125 446, 32 zł.

Mając na uwadze art. 97 ust. 3 pkt 7 ustawy Organ wskazuje, że w związku z formą prowadzenia działalności gospodarczej strony postępowania w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością będącą osobą prawną, przesłanka ta nie ma zastosowania w rozpoznawanej sprawie.

Odnosząc się do przesłanki współpracy z Organem należy wskazać, że strona nie przedstawiając wszystkich dowodów wymaganych postanowieniem: zestawienia wszystkich faktur zakupu wyrobu ze wskazaniem numeru i daty faktury oraz liczby, w jakiej nabyto na jej podstawie wyrób wraz ze zsumowaniem oraz faktur korygujących od odbiorców, potwierdzające wycofanie wyrobu z obrotu, a w przypadku braku wyrobów w ofertach handlowych odbiorców, ich pisemne oświadczenia o nieposiadaniu wyrobów na stanie magazynowym oraz dowód powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami (strona z gazety zawierająca opublikowane ogłoszenie prasowe) nie tylko nie wykazała woli współpracy z Organem w celu wyeliminowania z rynku wyrobów zagrażających konsumentom ani też, poprzez niedostarczenie ww. dowodów nie wykazała, w jakiej liczbie wyrób został przez nią nabyty.

Prezes UOKiK uznał za okoliczność obciążającą fakt, że strona postępowania nie podjęła z nim należytej współpracy, albowiem nie przedstawiła dowodów w zakreślonym 45-dniowym terminie, jedynie wydruk strony internetowej przekazany po upływie terminu do przedstawienia dowodów na okoliczność wykonania postanowienia. W związku z powyższym poważnie ograniczona została możliwość działania organu nadzoru rynku powołanego do czuwania nad bezpieczeństwem konsumentów. Wymaga podkreślenia, że strona sama, w piśmie z dnia 11 kwietnia 2023 r. przyznała, że „liczba koniecznych do uzyskania wszystkich wymaganych faktur jest duża”, co obligowało organ do wyjątkowej dbałości w zakresie zebrania, rozpatrzenia i analizy materiału dowodowego. Wobec powyższego Organ zmuszony był oprzeć swoje rozstrzygnięcie na poważnie okrojonych danych dostarczonych przez stronę. Podkreślenia wymaga fakt, iż postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie 13 czerwca 2023 r., zatem termin na jego wykonanie upływał w dniu 28 lipca 2023 r., natomiast strona postępowania przekazała Organowi na dowód wykonania postanowienia jedynie w dniu 7 sierpnia 2023 r. wydruk ze strony internetowej. Nie okazała dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia w zakresie wycofania wyrobu z obrotu oraz w zakresie powiadomienia konsumentów poprzez zamieszczenie ogłoszenia w gazecie. Należy zauważyć, iż nie posiadała ona innych odbiorców niż należące do niej sklepy, zatem można uznać, iż uzyskanie przez stronę dowodów wycofania, nie powinno stanowić dla trudności.

Zgodnie z art. 7 kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, natomiast zgodnie z art. 77 § 1 kpa - Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy.

Należy wskazać, że jak wyjaśniono w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2022 r. sygn. akt I OSK 1893/21 „o ile co do zasady ciężarem dowodzenia w postępowaniu administracyjnym obarczony jest organ, o tyle będący elementem zasady prawdy obiektywnej, spoczywający na organach ciężar dowodzenia nie ma charakteru nieograniczonego. Organy mają bowiem z jednej strony podejmować wszelkie działania w celu ustalenia pełni okoliczności faktycznych sprawy, ale z drugiej strony ustawodawca zastrzega, że mają być to jednocześnie działania niezbędne dla realizacji wspomnianego celu. Nałożenie na organy ciężaru dowodzenia nie może oznaczać obciążenia tych organów nieograniczonym obowiązkiem poszukiwania faktów mających istotne znaczenie dla sprawy”.

W orzecznictwie sądowym nie jest kwestionowana zasada, że organ administracyjny ma obowiązek z urzędu wyjaśnić wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy oraz zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, niezależnie od tego czy służy on udowodnieniu tez korzystnych dla strony postępowania, czy przeciwnie - pozwala na podjęcie rozstrzygnięcia dla niej niekorzystnego. Obowiązek ten jednak nie ma charakteru nieograniczonego, nakładającego na Organ nieograniczony obowiązek poszukiwania faktów potwierdzających określone okoliczności, jeżeli argumentów tych nie dostarczyła sama strona postępowania, choć zrobić to mogła.

Uwzględniając wskazane powyżej przesłanki wymiaru kar pieniężnych wynikających z art. 97 ust. 3 w związku z art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia oznakowania CE przed udostępnieniem na rynku wyrobu w wysokości **15 000 zł** (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100).

Uwzględniając wskazane powyżej przesłanki wymiaru kar pieniężnych wynikających z art. 97 ust. 3 w związku z art. 89 a ust. 2 pkt 3 ustawy Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w zakresie sprawdzenia przed udostępnieniem na rynku wyrobu, czy dołączone są do niego informacje na temat bezpiecznego użytkowania, w wysokości **7 500 zł** (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych 00/100).

Prezes UOKiK uznał, że kary pieniężne określone w sentencji decyzji są adekwatne do stwierdzonych naruszeń, spełnią swój cel prewencyjno-represyjny i skłonią przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu systemów oceny zgodności i nadzoru rynku.

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy Decathlon Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, obowiązana jest uiścić w łącznej wysokości kwotę **22 500 zł** (słownie: dwadzieścia dwa tysiące pięćset złotych 00/100) z tytułu kar pieniężnych na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**, w terminie **30 dni** od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, kary należy uiścić w terminie **30 dni** od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

Decyzja ostateczna, zgodnie z art. 61 ust. 3 ustawy, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru wyrobów niezgodnych z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie.

Zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 1 i pkt 2 ustawy, Prezes UOKiK, na wniosek organu nadzoru rynku lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru w przypadku gdy: strona postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1 wykaże, że wykonała decyzję ostateczną, o której mowa w art. 84 ust. 2 i art. 85 ust. 4; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji; podmiot gospodarczy, będący stroną postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 24 miesięcy od dnia jego dokonania.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

P o u c z e n i e

1. Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kpa strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634); (dalej jako: „PPSA”), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa UOKiK, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku

skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w punkcie **I sentencji decyzji**, zgodnie z art. 233 PPSA w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w **pkt II i III sentencji decyzji**, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

3. Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest

od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

4. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kpa, przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa UOKiK, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi UOKiK oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Zastępcy Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Marcin Poturalski
/podpisano elektronicznie/